Nr. L 137/4 De Europæiske Fællesskabers Tidende 21. 6. 68

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 750/68

af 18. juni 1968

om fastlæggelse af almindelige regler for udligning af lageromkostninger for så vidt angår sukker

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,
under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1]), særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 8, stk. 1, foreskriver, at lageromkostninger for visse former for sukker refunderes med et fast beløb; i henhold til nævnte forordnings artikel 25 skal det være sukker, der er produceret inden for rammerne af maksimumskvoterne;

de økonomiske midler til finansiering af denne refusion skal tilvejebringes gennem en afgift, der pålægges sukkerproducenterne; afgiftens størrelse bør derfor fastlægges efter det princip, at summen af den betalte refusion er lig med summen af de opkrævede afgifter;

refusionsordningen gælder kun for sukker, der er fremstillet af sukkerroer henholdsvis sukkerrør, høstet inden for Fællesskabet. For at sikre, at denne bestemmelse overholdes, er kontrolforanstaltninger nødvendige. Inden for sukkerbranchen er det sædvane, at sukkeret hovedsageligt oplagres hos sukkerproducenterne. Under hensyn til dette forhold bør det foreskrives, at refusionen principielt ydes de sukkerproducenter, der er ejere af det oplagrede sukker;

oplagning af sukker foretages i nogle medlemsstater af udøverne af visse beslægtede erhverv, som af disse medlemsstater ligestilles med sukkerproducenternes i henseende til refusionen. De kan derfor ikke udelukkes fra refusionsordningen;

i almindelighed skal interventionsorganet også oplagre det sukker, det har opkøbt, og derfor ligesom sukkerproducenten modtage refusion. Under hensyn til interventionsorganernes særlige situation er det dog nødvendigt at begrænse det tidsrum, for hvilket refusionen ydes;

refusionen kan ikke ydes, hvis der ingen kontrolmuligheder er. Det er derfor nødvendigt at foreskrive en forudgående godkendelse af oplagringsstederne. Det må derfor fastsættes, at refusionen ydes af den medlemsstat, på hvis område det oplagrede sukker befinder sig;

beregningen af refusionen bør baseres på perioder, med hensyn til hvilke der kan konstateres bevægelser i lagerbeholdningerne;

den særlige situation for det sukker, der i begyndelsen af en måned er under transport, kan gøre det nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør i lighed med gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastlægges i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40 fastsatte fremgangsmåde;

refusionen er en udligning for de lageromkostninger, der nødvendigvis opstår. Ved fastsættelsen af refusionsbeløbet skal derfor de vigtigste i lageromkostningerne indeholdte omkostningsbeløb tages i betragtning;

en effektiv produktionskontrol kan gennemføres på det tidspunkt, hvor sukkeret afsættes. Afgifterne bør derfor opkræves hos sukkerproducenten. Af administrative grunde bør det fastsættes, at denne afgift opkræves i tiden mellem afsætningstidspunktet og udløbet af den på afsætningsmåneden følgende måned;

da afgiftens nøjagtige størrelse først kan konstateres efter en vis tids forløb, skal fastsættelsen af afgiftens størrelse ske på grundlag af prognoser, der senere afpasses efter de forudgående produktionsårs resultater;

fra 1. juli 1968 er interventionsorganerne forpligtet til at købe det sukker, producenterne tilbyder dem. Refusionen af lageromkostningerne er en foranstaltning, hvis formål er, at intervention gennem opkøb helt eller delvis undgås. Det er derfor nødvendigt at

[1]) EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.

foreskrive refusion for så vidt angår de sukkermængder, der er genstand for fri omsætning og den 1. juli 1968 ligger på lager hos sukkerproducenterne. Disse mængder bør således i denne forordnings betydning anses for produceret inden for rammerne af maksimumskvoten for sukkerproduktionsåret 1968/69. Som følge heraf bør den afgift, der skal anvendes i dette produktionsår for sukker, opkræves hos sukkerproducenterne ved afsætning af disse mængder;

i betragtning af, at der i nogle medlemsstater ikke for tiden ydes nogen udligning for lageromkostninger, vil indførelsen af et fællesskabssystem få visse økonomiske konsekvenser for Fællesskabet. Der skal derfor fastlægges en overgangsperiode for refusionen for så vidt angår andre refusionsberettigede end sukkerproducenterne,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Betalingen af refusionen foretages inden en vis frist af den medlemsstat, på hvis område sukkeret oplagres.

Artikel 2

1. Refusionen ydes

a) alle sukkerproducenter, der disponerer over en basiskvota

b) alle sukkerraffinaderier,

c) alle producenter af formalet sukker (»Zuckergriess«), (formalet »agglomeratsukker«) og kandis, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område deres etableringssted befinder sig,

d) alle inden for sukkersektoren specialiserede handelsvirksomheder, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område deres etableringssted befinder sig,

e) alle interventionsorganer,

forudsat, at de ved begyndelsen af den i artikel 4, stk. 2 omhandlede frist er ejere af det oplagrede sukker.

2. Godkendelse sker på bestemte betingelser.

3. Refusionen for så vidt angår interventionsorganernes oplagring af sukker, der har været genstand for interventionsforanstaltninger, begrænses dog til et bestemt maksimalt tidsrum.

Artikel 3

1. Refusionen ydes kun for så vidt angår de ikkedenaturerede mængder af hvidt sukker og råsukker, der er produceret inden for rammerne af maksimumskvoten og oplagres på et lager, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område lageret befinder sig.

Under særlige omstændigheder kan der for så vidt angår sukker, der ved begyndelsen af den i artikel 4, stk. 2 omhandlede frist er under transport, træffes særlige foranstaltninger i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40 fastsatte fremgangsmåde.

2. Godkendelsen sker på bestemte betingelser.

Artikel 4

1. Refusionen beregnes på grundlag af månedlige opgørelser af de oplagrede mængder.

2. Den månedlige mængde, der skal lægges til grund, er lig med det aritmetiske gennemsnit af de sukkermængder, der befinder sig på lager ved begyndelsen og slutningen af den pågældende måned.

Artikel 5

Refusionens størrelse fastsættes pr. måned og pr. vægtenhed; der tages herved hensyn til finansierings-, forsikrings- og de egentlige lageromkostninger.

Artikel 6

1. Afgiftens størrelse fastsættes således, at den forventede sum af afgifterne i et produktionsår for sukker er lig med den forventede sum af refusionerne.

2. Er i et produktionsår for sukker summen af de opkrævede afgifter ikke lig med summen af de refusioner, der skal betales, overføres forskelsbeløbet til et senere sukkerproduktionsår.

Artikel 7

Medlemsstaten opkræver afgiften af hver sukkerproducent for de mængder råsukker og hvidt sukker, som er produceret inden for hans maksimumskvota.

Artikel 8

Afgiften forfalder til betaling på en af vedkommende medlemsstat fastsat dag. Denne dag skal ligge inden for tidsrummet fra det pågældende sukkers afsætningsdag til udløbet af den måned, der følger efter afsætningsmåneden.

Artikel 9

Størrelsen af afgiften pr. vægtenhed beregnes således: summen af de forventede refusioner for det pågældende produktionsår for sukker forhøjes henholdsvis nedsættes med de i artikel 6, stk. 2 omhandlede overførsler. Resultatet divideres med den inden for rammerne af maksimumskvoten producerede sukker-

mængde, der kan forventes afsat i løbet af dette sukkerproduktionsår.

Artikel 10

1. Uanset artikel 2 ydes refusionen indtil 30. september 1968 kun de sukkerproducenter, der disponerer over en basiskvota.

2. I de tilfælde, i hvilke artiklerne 3, 7 og 9 anvendes, anses de sukkermængder, der er fremstillet af sukkerroer, høstet inden for Fællesskabet, eller af sukkerrør, høstet inden for Fællesskabet, og som 1. juli 1968 befandt sig på lager hos sukkerproducenter, der havde en basiskvota til disposition, for produceret inden for maksimumskvoten for sukkerproduktionsåret 1968/69.

Denne forordning finder dog ikke anvendelse på de sukkermængder, der 1. juli 1968 i henhold til fællesskabsbestemmelserne befinder sig under toldkontrol eller under en administrativ kontrol, der frembyder tilsvarende sikkerhed.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den finder anvendelse fra 1. juli 1968.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 1968.

På Rådets vegne

E. FAURE

Formand